

Bratia a sestry,

len v nedeľu sme čítali radostnú zvesť pre všetkých, ktorí myslia na svojich zosnulých. Ľudský život je vymeraný od narodenia po smrť. Ako taký nie je dielom náhody. Naše dni na zemi nám vymeral Boh. Veríme, že Boh presahuje všetky hranice. Ani smrť nás nemôže odlúčiť od Božej lásky a pripraviť nás o spoločenstvo s naším Bohom.

Dnešným textom sa uzatvára tzv. Abrahámov cyklus. Sledovali sme Abraháma od jeho príchodu do Kanaánu. Boh ho povolal a Abrahám počúvol. Uveril Bohu a nechal sa Ním viesť. V zaslúbenej zemi prežil Abrahám celých sto rokov a zomrel vo veku 175 rokov. V evanjelickom preklade je napísané, že zomrel v požehnanom veku. Najnovší slovenský preklad Biblie, ekumenický preklad, uvádza, že zomrel v úctihodnej starobe. V pôvodnom hebrejskom texte je doslova uvedené, že zomrel v dobrej starobe.

Dožil sa skutočne, pre nás, neuveriteľného veku. V jednom žalme je napísané: „Čas nášho života je sedemdesiat, pri dobrej sile osemdesiat rokov; ich pýchou je námaha, strasť; on rýchlo prejde, a my odletíme.“ (Ž 90, 10) Žalmista vystihol aj našu dobu. Priemerná dĺžka života človeka je v súčasnosti 70-80 rokov. Sú známe aj prípady, že sa niekto dožil aj sto rokov, ale nie je ich veľa. Nech by sa však človek dožil hoci aj tisíc rokov, predsa nakoniec musí z tejto časnosti odísť. Aj Abrahám skončil.

Nikto z nás nevie, kedy bude musieť z tejto časnosti odísť. Dôležité je to, že naše dni sú v Božích rukách. V ďalšom žalme je napísané: „Ajhľa, na piade si mi vymeral dni a čas môjho života je ako nič pred Tebou.“ (Ž 39, 6) Veríme, že Boh nás vedie a neopúšťa nás ani v hodine smrti.

Ďalej je dôležité, ako svoj život prežijeme. Abrahám nezomrel len starý, ale aj sýty života. Ľudský život je plný hladu – hlad po jedle, hlad po láske, hlad po peniazoch a majetku. Niektorí ľudia sa snažia svoj život zasýtiť len tým, čo je dočasné. Pán Ježiš povedal diablove: „Napísané je: Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích.“ (Mt 4, 4) Sýty život prežijeme, keď sa necháme viesť Božím slovom. V kázni na hore Pán Ježiš hovorí, aby sme sa neusilovali len o to, čo zničí hrdza a zjedia mole. „Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.“ (Mt 6, 33) Boh nám dáva to, čo pre život potrebujeme. Vedie nás k tomu, aby sme našu nádej postavili na neotrasiteľných základoch.

Hospodin už skrze proroka Izaiáša povedal: „Prečo dávate peniaz za to, čo nie je chlebom, a svoj zárobok za to, čo nesýti? Čujte ma pozorne a jedzte dobré a v hojnosti sa bude kochať vaša duša! Nachýľte uši a počúvajte ku mne, poslúchajte a budete žiť.“ (55, 2-3) Keby Abrahám nepočúval Pána Boha, možno by sa aj dožil vysokého veku, ale nezomrel by sýty života. Boh nás vedie k životu večnému, ale zaslúbenie života večného nosíme

v srdciach už počas časného života. Pavol napísal, že už teraz máme závdavok Ducha. (2Kor 5, 5) Chlieb z neba, ktorý sýti naše duše pre večný život, je Božie slovo. Božie slovo sa zjavilo svetu v Ježišovi Kristovi. Skutočne sa nasýtime, len keď budeme nasledovať Ježiša Krista.

Byť na konci života sýty života nie je to isté, ako prežiť pohodlný a bezproblémový život. Pán Ježiš už svojim prvým učeníkom povedal: „Nie je sluha väčší ako jeho pán. Keď prenasledovali mňa, budú prenasledovať aj vás;“ (Jn 15, 20) Ježiš nezlákal svojich učeníkov ničím pekným, ale falošným. Cesta Ježišovho učeníka je cesta kríža. O Jóbovi je napísané to isté, čo o Abrahámovi. „Zomrel vo vysokej starobe, nasýtený životom.“ (Jób 42, 17) Vieme, čo všetko Jóba postihlo. Abraháma a Jóba spájala jedna viera vo všemohúceho Boha. Boh koná nepochopiteľne, ale vždy s láskou a milosrdenstvom. Božia vôľa je, aby boli hriešni ľudia zachránení.

Keď Abrahám zomrel, bol pripojený k svojmu príbuzenstvu. Táto zvláštna formulácia nám prezrádza autorovu vieru vo večné spoločenstvo tých, ktorí veria v Boha. Apoštol Pavol píše v Liste do Ríma: „Lebo som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani vysokosť, ani hĺbokosť, ani nijaké iné stvorenstvá nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ (Rim 8, 38-39)

Keď Pán Ježiš rozprával o zmŕtvychvstaní, povedal aj toto: „O zmŕtvychvstaní či ste nečítali, čo vám povedal Boh, ktorý hovorí: Ja som Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov. Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých.“ (Mt 22, 31-32)

V Apoštolskom vierovyznaní hovorím aj, že veríme v „spoločenstvo svätých“. Toto spoločenstvo existuje len vďaka Ježišovi, ktorý vstal z mŕtvych. Len vďaka Bohu! Abrahám sa nepripojil. Bol pripojený! Pasívna forma poukazuje na Božie pôsobenie. Ježiš je nielen zakladateľ jedného svetového náboženstva. Ježiš priniesol na zem nádej, ktorá je večná. Boh Abrahámovi zaslúbil: „požehnané budú v tvojom potomstve všetky národy zeme,“ (26, 4) Abrahám zomrel a Boh požehnával jeho syna Izáka. Božie zaslúbenie sa začalo plniť. Nikto nemôže zmariť moc a pôsobenie Božieho slova.

Bratia a sestry, Boh viedol Abraháma a vedie aj nás. Naše dni sú v Božích rukách. Nepremárnime čas, ktorý nám Boh dal. Usilujme sa o to, čo je dobré v Božích očiach. Naplňme svoje životy nielen tým, čo nás nasýti iba na krátky čas. V Bohu je večná nádej a my sme ju získali vierou v Ježiša Krista. Podelme sa o ňu s inými! Amen